

20. výročie Štiavnických novín

Špeciálna príloha Štiavnických novín venovaná téme 20. výročie Štiavnických novín

marec 2010

Trochu z histórie a štatistiky našich novín

Z histórie je známe, že naše mesto malo už v minulosti svoje noviny, ktoré sa vydávali v nemeckom, maďarskom i slovenskom jazyku. V 20. rokoch minulého storočia začalo v B. Štiavnicach opakovane vychádzať mestské periodikum pod názvom **Štiavnické noviny** vo februári r. 1927. Hlavným iniciátorom ich vydávania bol profesor **Leopold Wach** (nar. 3.10.1880 v Prahe, zomrel 7.7.1930 v B. Štiavnicach), ktorý pôsobil od r. 1919 na Reálnom gymnáziu, Štátnej priemyselnej škole, Štátnej vyššej lesníckej škole v B. Štiavnicach.

Opätovné vydávanie Štiavnických novín začalo v marci roku 1990, keď vyšlo 1. číslo vtedajšieho mesačníka. Vedúcim redaktorom sa stal PhDr. RNDr. J. Novák, CSc., zodpovedným redaktorom Ing. V. Dobrota. Technickú a grafickú úpravu zabezpečovala E. Matošová, Redakčnú radu (ďalej len RR) tvorili: Mgr. N. Babiaková, Mgr. P. Danáš, RNDr. H. Hilbert CSc., Ing. M. Lichner, J. Simonidesová, neskôr k nim pribudli D. Čečetka a Mgr. M. Čelko. V tomto roku vyšlo 10 čísel, cena jedného výtlačku bola stanovená na 2 Kčs. Poznámka: Zo zdrojov, ktoré som mal k dispozícii pri príprave tohto

materiálu, nie je jasné ako dlho, resp. dokedy členovia RR v tomto orgáne pôsobili, keďže nie je uvedené ukončenie ich členstva v RR. Myslím, že to nie je najdôležitejšie, podstatnejšie sa mi zdá chronologické predstavenie osôb, ktoré sa v danom roku na určitú dobu stali spoluvydavateľmi ŠN.

Od r. 1991 vychádzali ŠN ako dvojtýždenník, do RR boli nominovaní D. Ambrózová, Mgr. J. Bólya, J. Jakubík, Ing. L. Lupták, Z. Slúková, MUDr. O. Zigová, vyšlo 24 čísel.

V r. 1992 pribudli do RR J. Číž, Ing. M. Číž, Mgr. J. Javorský, Š. Kinka, V. Nemčok, J. Nigríniová, bolo vydaných 30 čísel.

V r. 1993 pôsobili v RR: Mgr. B. Herrmanová, M. Balková, Mgr. P. Danáš, Ing. M. Kapusta CSc., vyšlo 36 čísel.

V r. 1994 do RR pribudli: J. Vančo, O. Kuchtová, RNDr. Z. Šafařík, vyšlo 25 čísel. V roku 1995 sa členmi RR stali Ing. A. Kolárik a K. Melcer, bolo vydaných 25 čísel. Rok 1996 – novými členmi RR sa stali J. Daubnerová a Mgr. J. Parničanová. Od 3.10. začali ŠN vychádzať ako týždenník, vyrobilo sa 25 čísel.

V r. 1997 sa členmi RR stali: Dr. P. Radváni CSc., M. Račko, PhDr. M. Halašová, bolo vyprodukovaných 48 čísel.

V r. 1998 sa stala členkou RR RNDr. N. Kvaková, 1.10. ukončil pô-

sobenie vo funkcii vedúceho redaktora (šéfredaktora) PhDr. RNDr. J. Novák, od 8.10. ho nahradil Mgr. P. Danáš. V tomto roku vyšlo 51 čísel.

V r. 1999 sa členmi RR stali R. Kuruc, J. Nigrédy a JUDr. G. Volf, vyrobilo sa 52 čísel. V nasledujúcom roku vyšlo 48 čísel, v r.2001 sa novou členkou RR stala Mgr. A. Kočalková, svetlo sveta uzrelo 48 čísel. V roku 2002 sa rady členov RR nerozšírili, vydali sme 46 čísel. V r. 2003 sa členkou RR stali PhDr. N. Bujnová, CSc. a A. Gajanová, vyšlo 45 čísel. V r. 2004 vyšlo 47 čísel, v r. 2005 43, ale koncom tohto roka ukončil svoj pôsobenie vo funkcii šéfredaktora Mgr. P. Danáš. Od r. 1996 ho nahradili opäť PhDr. RNDr. J. Novák, CSc. do 10.8. Od 7.9.2006 bola vedením ŠN poverená Mgr. B. Danášová, novými členmi RR sa stali I. Beňo a V. Poprac. V tomto volebnom roku vyšlo oficiálne 49 čísel ŠN. V r. 2007 sa novými členmi RR stali A. Benediktyová a Ing. V. Kotilla. 1.3. ukončila Mgr. B. Danášová svoje pôsobenie v funkcii zastupujúcej šéfredaktorky a miesto nej bol od 8.3. poverený vykonávať tento post Mgr. J. Foltán, vyšlo 49 čísel. V r.2008 – 17.1. odstúpil z pozície zastupujúceho šéfredaktora Mgr. J. Foltán, aby ho od 14.2. nahradil Mgr. M. Kríž. Členkami RR sa stali M. Štefanková a J. Bernáthová, vyšlo 47 čísel.

V roku 2009 sa ďalšími novými

členkami stali Mgr. M. Bucholcerová a N. Chajmovská a bolo vydaných 46 čísel.

V roku 2010 bolo k dnešnému dňu 25.3. vydaných 11 čísel.

Na poste šéfredaktora (vedúceho redaktora) sa vystriedali:

PhDr. RNDr. Ján Novák, CSc., marec 1990 – 31.12.1998

Mgr. Peter Danáš : 8.10.1998 – 31.12.2005

PhDr. RNDr. Ján Novák: 1.1.2006 – 10.8.2006

Mgr. Beata Danášová: 7.9.2006 – 1.3.2007

Mgr. Juraj Foltán: 8.3.2007 – 17.1.2008

Mgr. Michal Kríž: 14.2.2008 – dodnes

Od marca 1990 do dnešného dňa vyšlo spolu 805 čísel ŠN! Na ich tvorbe sa podieľalo 47 členov Redakčných rád (zo súčasnej zostavy Mgr. N. Babiaková od prvého čísla nepretržite, ďalšími „služobne najstaršími“ sú K. Melcer – od r. 1995, R. Kuruc a JUDr. G. Volf – od r. 1999), ako i nespočetné množstvo ďalších autorov a prispievateľov. Konečným výsledkom ich 20 ročnej spolupráce je toto číslo, ktoré práve držíte v rukách!

Ďakujem prednostke MsÚ Mgr. N. Babiakovej a všetkým ľuďom, ktorí mi pomohli pri získavaní informácií o 20 ročnej histórii ŠN.

Roman Kuruc

Utajená genéza Štiavnických novín

Už ubehlo 20 rokov od vydania prvého čísla Štiavnických novín. Je to čas, keď sa môžem pozrieť na chvíľu do minulosti a pripomenúť sebe a aj čitateľom Štiavnických novín ich genézu.

Tak ako to už býva, aj pri vzniku Štiavnických novín išlo o prozaickú príčinu. Koncom 90. rokov som istý čas trávil v južných Čechách v malebnom mestečku Kamenice nad Lipou. Tam sa mi do rúk dostali miestne noviny, ktoré vychádzali ako mesačník a stali sa mi inšpiráciou, aby som sa pokúsil vydávať podobné noviny

aj v našom meste. Ved' dovedy naši občania, ktorí písali o dianí v našom meste, museli publikovať v okresných, alebo celoslovenských novinách. S myšlienkami vydávania novín v našom meste som sa pohrával dlhšiu dobu, až pokiaľ sa mi nezačali koncom roka 1989 kryštalizovať do určitej podoby. Vtedy som išiel za vtedajším predsedom Mestského národného výboru Jánom Petrikom a oboznámil ho s mojím predsavzatím vydávať noviny, ktorých gestom by bolo Mestské kultúrne stredisko v Banskej Štiavnici, v ktorom som pracoval ako riaditeľ. Našiel som u neho pochopenie a súhlasil

s tým, že pripravím návrh na vydávanie Štiavnických novín pre Radu MsNV a stanem sa zodpovedným za ich vydávanie.

Ale až vtedy sa mi začali starosti, o ktorých som dovedy nemal ani potuchy. Musel som vybaaviť povolenie na ich vydávanie na Okresnom úrade v Žiari nad Hronom a na Ministerstve kultúry. Keď som vybaaviť povolenie a registráciu, bolo treba riešiť samotné praktické problémy. Keďže som so žurnalistikou nemal dovedy žiadne skúsenosti, požiadal som PhDr.RNDr. Jána Nováka CSc., ktorý mal veľké skúsenosti s písaním kníh a dopisovaním do novín s celo-

slovenskou pôsobnosťou, aby sme spolu začali pracovať na vydávaní novín. Spomínam si, že sme spolu trávili mnoho hodín v práci, ale aj u neho doma, aby sme prebrali všetko, čo sa vydávania týkalo. Už nad samotným názvom novín sme spolu dlho diskutovali. A nielen o názve, ale aj tvorbe redakčnej rady a o samotnom obsahu a vzhľade novín, ale aj o tom kde noviny tlačiť. Mali sme šťastie, že s technickou stránkou vydávania nám pomohla pani Eva Matošová, ktorá v tej dobe pracovala na vydávaní závodných novín n.p. Pleta v Banskej Štiavnici. Bola ochotná nám pomáhať a zasvätiť nás

Utajená genéza Štiavnických novín

◀◀◀1.str. do technickej a grafickej problematiky tlače novín. A tak sme vytvorili spolu tím, ktorý spolu „stvoril“ prvé číslo Štiavnických novín. Vedúcim redaktorom sa stal Dr. Ján Novák, ktorý sa ujal tejto práce s veľkým tvorivým zaujatím a zápalom. Eva Matošová sa stala technickým a grafickým redaktorom a ja som bol zodpovedným redaktorom. S obsahom prvého čísla nám samozrejme už pomáhala redakčná rada. No za novinami, tak ako to stáva pri mnohých projektoch, stáli aj ďalší ľudia, o ktorých sa nepíše a nehovorí. V tomto prípade to boli zamestnanci Mestského kultúrneho strediska, ktorí prepisovali a zhľadali

články, oslovovali dopisovateľov, propagovali noviny. Boli to hlavne Brigita Herrmannová a Monika Rosípková, neskôr aj Ivan Ladziarsky a Janko Majniar. Nesmiem zabudnúť tiež na vtedajšiu tajomníčku MsNV a terajšiu prednostku Mestského úradu Mgr. Nadeždu Babiakovú, ktorá mi bola vzorom pracovnosti a ktorá si vždy našla, napriek svojej veľkej pracovnej zaneprázdnenosti, čas na naše noviny a je vlastne jediným človekom, ktorý za celé obdobie vychádzania Štiavnických novín je stálym členom redakčnej rady.

Nezabudnem na prvé chvíle v marci 1990, keď sme priniesli články do Tlačiarň SNP vo Zvolene, kde nám

tlačili prvé a aj ďalšie čísla. Sledovali sme, ako sadzači pracujú na textoch a lejú ich do olovených platničiek. Bol to zvláštny pocit, keď sa nám do rúk dostali prvé výtlačky a my traja: ja, pani Matošová a Dr. Ján Novák, sme museli nad nimi stráviť mnoho hodín opravovaním a odstraňovaním chýb, aby prvé číslo bolo dokonalé.

S radosťou som prvé číslo roznášal do novinových stánkov a s miernou obavou očakával, ako ich prijmú Štiavničania. Naším mottom bolo: „Štiavnické noviny do každej rodiny“. Som presvedčený, že za tých 20 rokov sa dostali do každej rodiny a získali si svoju obľubu medzi občanmi nášho mesta, ale aj okolitých

obcí. Mnohí určite aj teraz nedočkavo čakajú na každé nové číslo. Až do marca 1993, keď som zmenil zamestnanie, som stál u každého čísla Štiavnických novín. S hrdosťou sa teším, že v týchto dňoch sa Štiavnické noviny, ktoré sa tak ťažko rodili v amatérskych podmienkach, dozrievajú svojich dvadsiaty narodením a verím, že majú pred sebou ešte mnoho rokov. Chcem sa na záver ešte poďakovať všetkým tu menovaným, ale aj tým, ktorých som tu nespomenul, že mi pomohli realizovať moje sny o vydávaní Štiavnických novín a že vynaložili veľa úsilia, aby zachovali ich existenciu do dnešných čias.

Ing. Vladimír Dobrota

Štiavnické noviny po 20 rokoch

Dodnes mám v živej pamäti jeden januárový deň v roku 1990, keď si ma zavolať k sebe vtedajší podpredseda Mestského národného výboru a od decembra 1990 až do decembra 2006 primátor nášho mesta Ing. Marián Lichner, CSc. a navrhol mi, či by som nechcel robiť šéfredaktora Štiavnických novín. Nerozmýšľal som ani chvíľku, prijal som túto ponuku a prvé číslo vyšlo už o dva mesiace. Šéfredaktora som robil až do roku 1998 a potom ešte v roku 2003 a 2006, v rokoch 1999 – 2005 som bol predsedom redakčnej rady a potom až do roku 2009 členom redakčnej rady týchto novín, nehovoriac už o nespočetnom množstve príspevkov, ktoré som za uplynulých 20 rokov napísal do týchto novín. Dovolím si preto povedať, že tieto moje reminiscencie majú tú najautentickejšiu a najvierohodnejšiu podobu. V prvom

rade chcem vzdať tú najväčšiu poctu a uznanie v súvislosti so vznikom Štiavnických novín, ich obdivuhodne nepretržitou existenciou a z roka na rok prítazlivejším obsahom týchto novín Ing. Mariánovi Lichnerovi CSc. Vďačíme mu nielen za iniciovanie založenia týchto novín, ale hlavne za to, že držal nad nimi ochrannú ruku až do konca roku 2006, dbal o to, aby to boli nielen informačné noviny, ale aby boli, ako to on hovorieval „zaľudnené“, teda aby sa v nich písalo aj o všetkých tých osobnostiach, ktoré akýmkoľvek spôsobom sa zaslúžili o rozvoj, či zviditeľnenie Banskej Štiavnice v súčasnosti alebo v minulosti. Sám bol aktívnym prispievateľom do týchto novín, k čomu viedol aj pracovníkov MsÚ a podnikateľských organizácií. Celý rok 1990 bol aj tým najaktívnejším členom redakčnej rady novín. Takže, vážení čitatelia, keď budete brať do

rúk tieto noviny, spomeňte si, že na ich samom začiatku nebol nikto iný ako práve Ing. M. Lichner, CSc., ktorému vďačíme za to, že keď sa aj neraz sťahovali chmáry nad ich vydávaním, nikdy nedovolil, aby noviny prestali vychádzať a v konečnom dôsledku sa tohto roku dožili bez akéhokoľvek prerušenia už svojich 20. narodením!

V roku 1990 vychádzali noviny raz mesačne, od r. 1991 už raz za 2 týždne, až konečne od októbra 1996 už každý týždeň až do súčasnosti. Noviny od ich 1. čísla obsahovali všetko podstatné, čo sa udialo, resp. sa má udiať v našom meste. Kto by spočítal tisíce príspevkov, ktoré boli uverejnené v novinách od ich založenia až dodnes, ale aj všetkých doterajších tvorcov, prispievateľov a hlavne čitateľov týchto novín. V tejto súvislosti chcem však upozorniť popri niekdajšom primátorovi nášho mesta

ešte na jednu osobnosť. Je to Mgr. N. Babiaková, prednostka MsÚ. Patrí jej jedinečný primát v súvislosti so Štiavnickými novinami. Od ich založenia až do súčasnosti je jediná, ktorá je nepretržite členkou redakčnej rady týchto novín! Nielen však to. Za celé toto obdobie nielenže patrila k najaktívnejším tvorcov a prispievateľom do týchto novín, ale, čo bolo najdôležitejšie, v rôznych, mimoriadne zložitých a vyhrotených situáciách jej uvážlivý a nanajvýš citlivý prístup dokázal vyriešiť aj tie najzložitejšie situácie.

Nakoniec by sa našim 20-ročným novinám určite patrilo nielen zablahoželať, ale aj niečo zapriať. Nuž, prajem teda Štiavnickým novinám, aby boli aj v ďalších rokoch aspoň také obľúbené u tisícok ich čitateľov ako tomu bolo v tých nádherných, tvorivých prvých rokoch ich existencie!

PhDr. RNDr. Ján Novák, CSc.

Mgr. Brigita Herrmannová, členka redakčnej rady ŠN 1993-2008

Bola som pri „zrode“ Štiavnických novín, prispievala do nich, ale moje meno sa objavilo v tiráži členov redakčnej rady v januári 1993.

Pri tejto príležitosti však nemôžem nespomenúť mediálneho viacročného predchodcu Štiavnických novín, rozhlasové relácie v prijímačoch rozhlasu po drôte „Vysiela štúdio Banská Štiavnica“, ktoré sa v týždňových intervaloch 30 - minútovým vstupom prihovárali obyvateľom mesta a blízkeho okolia. Po celorepublikovom zrušení rozhlasu po drôte v roku

1990 sa začalo v Mestskom kultúrnom stredisku (sídliť sme už v Rubigalle) uvažovať o vydávaní novín.

Bolo by nekorektné nespomenúť autorských, moderátorských i technických tvorcov relácií, pretože v amatérskych podmienkach to bola práca nevýslovne náročná. Spomínam si na Mgr. Rút Lichnerovú, Mikuláša Müllnera a jeho manželku, Mgr. Helenu Libovú, Darinu Pollákovú, PhDr. Petra Zemaníka, Ing. Petra Pramuku (žiaľ už nie je medzi nami), Ing. Vladimíra Dobrotu, Ľuboša

Gregu, Mgr. Melitu Gwerkovú,... Redaktorský a zároveň i moderátorský som pripravovala tieto relácie aj ja. Bolo to v priebehu rokov 1983 – 1990.

Do Štiavnických novín som aktívne prispievala do neúplného konca roku 2008, dokedy som pôsobila aj v redakčnej rade. Veľké množstvo článkov, ktoré mi uverejnili v Štiavnických novinách, predstavuje pestrú obsahovú paletu: najrôznejšie kultúrno-spoločenské podujatia, rozhovory so zaujímavými ľuďmi, autor-

ské i kolektívne výstavy výtvarných umelcov, turistické výlety do okolia, novootvorené predajne, prevádzky, ochrana prírody, anketové rubriky, výjazdové denníky rýchlejšej zdravotnej služby, kritické „reality“ príbehy, či zážitky, zaujímavosti z histórie Banskej Štiavnice, prezentácie škôl počas Dní otvorených dverí, výnimočné udalosti... (priniesol ich sám život, neplánovane). A preto boli nezvyčajne dramatické a určite i najčítanejšie.

Mgr. Brigita Herrmannová

K 20. výročiu Štiavnických novín

Osud mi doprial, že ešte v marci 1990 mohol som byť pri tom, keď vznikli a uzreli svetlo sveta prvé Štiavnické noviny. Nevediac čo bude ďalej, vydali sa na cestu s cieľom podľa svojho prvého úvodníka, aby boli miestom najdôležitejších informácií nielen o tom, čo sa v našom meste udialo v hospodárskej, kultúrnej ako aj športovej oblasti, ale aj fórom pre vyjadrenie dobre mienených rád, návrhov a iniciatív všetkých, ktorým osud nášho mesta leží na srdci.

Do akej miery naplnili tento cieľ za uplynulé dve desaťročia, posúdi najlepšie každý ich čitateľ sám. Ja si myslím, že v prevažnej miere áno. Preto chcem aj pri tomto jubileu vysloviť všetkým im doterajším tvorcom a prispievateľom ako aj mestským „financmajstrom“ úprimné poďakovanie. Veľké poďakovanie však patrí všetkým doterajším mestským samosprávam, ktoré ich dokázali za uplynulé obdobie udržať pri živote. Veď neraz a veľakrát bolo treba zväzdať zápasy za ich zachovanie a čeliť mnohým snahám „tiež tzv. Štiavničanov“ o ich likvidáciu. Chvalabohu najmä zdravému rozumu v mestskom zastupiteľstve noviny prežili a tohto výročia sa dožili. Prax preukázala ich potrebu a opodstatnenosť.

Aj pri tomto jubileu im želim, aby aj ďalej plnili svoj informačný cieľ objektívne o všetkých dobách a etapách vývoja a rozvoja nášho mesta, poučný a výchovný cieľ vo vzťahovaných otázkach k mestu a zábavný cieľ k ľahšiemu prekonávaniu možných ťažkostí a nezdarov.

Do ďalších ešte veľa rokov redakcie želim:

„Nech sa vám vždy darí písať dobré správy, čitateľov spokojnosť, v práci úspech aj radosť, hojnosť, zdravie, sily dosti a požívne do sýtosti. Veľa zdraru, chvíľu dobré nad hlavami nebo modré, Každodenné radosti, bez finančných ťažkostí. Úspešné len hodiny

Pre Štiavnické noviny!“

Ján Petrík

Ako vznikol nezávislý mesačník

Každý týždeň od roku 1990 berieme do rúk Štiavnické noviny, aby sme si prečítali aktuality o dianí v meste, ale mnohokrát aj vzácne príbehy ľudí v ňom a ani si neuvedomujeme, ako rýchlo plynú čas, keď od vydania prvého čísla uplynulo už 20 rokov. Dňa 9. januára 1990 Rada MsNV v Banskej Štiavnici schválila informatívnu správu o príprave vydávania Štiavnických novín, ktorých prvé číslo vyšlo v marci 1990. Štiavnické noviny – nezávislý mesačník – začali vychádzať v marci 1990 a boli určené pre všetkých obyvateľov a priaznivcov starobylého mesta Banská Štiavnica ako zdroj informácií nielen o tom, čo sa v našom meste udialo, ale aj miestom pre vyjadrenie dobre mienených rád a návrhov. Dvadsaťročná cesta Štiavnických novín nebola ľahká. Noviny prešli rôznymi úpravami formátu, obsahu, zloženia redakčnej rady, ale prešli postupne aj z mesačníka na dvojtýždenník a neskôr týždenník. Spomínam si na deň,

keď prišiel za mnou dnes už nebohý kolega Ing. Marián Lichner, CSc., vtedajší podpredseda MsNV, a oslovil ma s myšlienkou, aby sme nadviazali na historickú tradíciu a začali vydávať Štiavnické noviny. Postupne sa sformovala redakčná rada na čele so šéfredaktorom Dr. Jánom Novákom, CSc. Vydavateľom bolo vtedy Mestské kultúrne stredisko, rozpočtová organizácia MsNV a zodpovedným redaktorom Ing. Vladimír Dobrota, riaditeľ Mestského kultúrneho strediska. 20 rokov je dlhá životná cesta človeka, plná práce, starostí, radostí a zmien. A tak je to aj v živote Štiavnických novín. Vysoko si vážim ľudí, ktorí prispeli k tomu, aby noviny nezahynuli, aby sa zachovali aj budúcim generáciám. Pamätám si slová nebohého Ing. Mariána Lichnera, CSc., už ako primátora mesta, keď neraz obhajoval existenciu Štiavnických novín v mestskom zastupiteľstve so slovami, že noviny sú nevyhnutnou súčasťou života človeka a histórie,

pretože aj po rokoch ich môžeme vziať do rúk a prečítať si ich spätne. Aj touto cestou chcem poďakovať najmä nebohému Ing. Mariánovi Lichnerovi, CSc., Dr. Jánovi Novákov, CSc., Ing. Vladimírovi Dobrotovi, Mgr. Petrovi Danášovi, Mgr. Beate Danášovej za prácu pre Štiavnické noviny, ako aj všetkým tým nemeňovaným členom redakčnej rady, ktorí za celé toto 20-ročné obdobie prispeli ku kvalite Štiavnických novín. Ďakujem aj všetkým ľuďom, ktorí svojimi príspevkami, podnetmi a názormi prispeli a dodnes prispievajú do Štiavnických novín, aby tieto boli integrálnou súčasťou života nášho mesta. Štiavnickým novinám želim do ďalších rokov veľa úspechov, aby slúžili pre rozvoj nášho mesta, aby boli fórom dobre mienených návrhov a iniciatív pre všetkých, ktorým záleží na rozvoji nášho krásneho mesta a lepšom živote v ňom.

Mgr. Nadežda Babiaková
prednostka MsÚ

Pripravoval som hasičské spravodajstvo

Vladimír Poprac, dopisovateľ a od septembra 2006 člen redakčnej rady Štiavnických novín.

Na začiatku sa chcem poďakovať manželke Júlii za pomoc pri prelistovaní všetkých zväzkov Štiavnických novín a vypísať články, ktoré som napísal.

Začínam rokom 1990, keď Štiavnické noviny vychádzali ako mesačník zodpovedný redaktor: Ing. Vladimír Dobrota. Vedúci redaktor: PhDr. RNDr. Ján Novák, CSc., Technická a grafická úprava:

Eva Matošová. Redakčná rada: Nadežda Babiaková, Dušan Čecetka, Peter Danáš, RNDr. Hubert Hilbert, Csc., Ing. Marian Lichner Csc., a Jarmila Siminedesová., neskôr Mária Balková, Ing. Marian Číž, Jana Daubnerová, Mgr. Brigita Hermanová, Stefan Kinka, Ján Jakubík, Mgr. Ján Javorský, Ing. Anton Kolárik, Karol Melcer, Vladimír Nemčok, Mgr. Jana Parničanová Chcem sa na začiatku hneď poďakovať našim priekopníkom pri vzniku Štiavnických novín a tiež ďalším členom redakčnej rady, že mám tú česť prispievať do našich Štiavnických novín.

Suma sumárum 134 článkov som napísal z požiarnej ochrany (hasičské spravodajstvo, ako predchádzat'

požiarom, protipožiarnu desatoro, požiarovosť v našom meste, bývate bezpečne?, požiarne bezpečnosť v garáži, požiarne ochrana na sídliskách, červený kohút varuje, hasičské súťaže, spomienkové články na našich členov, životné jubileá našich členov, hasičské novinky, vodovodné hydranty, kominári -pomocníci hasičov, blížnemu na pomoc, dávajte si pozor na zapaľovače, naše mesto upozorňuje, každoročný deň otvorených dverí na hasičskej zbrojnici pre materské školy, stretnutie občanov volebný obvod č.1. atď. Popri článkoch s požiarou tematikou som prispieval aj ako poslanec MsZ a člen MR, takisto aj za

KOVP, ktorej som bol predsedom. Teraz začínam s projektom Potulky starobylou Štiavnicou. Je mi ctou pracovať pod terajším vedením šéfredaktorom Mgr. Michalom Krížom a členmi redakčnej rady v zložení: Mgr. Nadežda Babiaková, Andrea Benediktiová, Ivan Beňo, Roman Kuruc, Karol Melcer, plk. JUDr. Gejza Volf a Janka Bernátová, ktorú som dal ako poslednú, lebo sa jej chcem aj toto cestou poďakovať za najlepší článok o našom susedovi Edkovi. Za našu dopisovateľskú prácu nás ohodnotia naši čitatelia, pre ktorých to píšeme.

S úctou Vladimír Poprac.

Štiavnické noviny - dvadsaťročný jubilant

20 rokov v živote človeka je dlhá doba, ktorá ho privedie na prah dospelosti. Pre mnohých to býva cesta šťastia, lásky a rodinnej pohody. No nie každý má do svojho vieňa dané len to krásne, čo by ho malo na tejto ceste stretnúť. Život nesie v sebe aj svoje tajné zákutia, ktoré sú pretkané bolesťou, žiaľom a neúspechom.

Možno život človeka porovnať s naším jubilantom? Myslím si, že majú veľa spoločného. Aj Štiavn-

cké noviny dostali do života rôzne detské choroby a odreté kolená, ktoré bolo treba občas poľúkať. Pri ich kolíske stáli „krstní rodičia“ ktorí im museli pomáhať robiť prvé koky a ukazovať cestu, po ktorej budú kráčať, aby si ich ľudia obľúbili a stali sa súčasťou ich života. Na ich stránkach sa objavovali články písané skúsenou rukou, ale aj také prvé nesmelé pokusy, ktoré si hľadali svojich čitateľov. Každý začiatok býva ťažký, ale keď sa človek nevzdá a nezdupká pri prvom neúspechu, dokáže veľa.

Moje prvé stretnutie s o Štiavn-

nickými novinami bolo, ako inak, v novinovom stánku. Možno som si aj ja chcela vtedy dokázať, že viem napísať niečo, čo by mohlo čitateľa zaujať a pobaviť. Moje prvé prešmyčky vyšli na stránkach Štiavnických novín v roku 2003. Bola som rada, že si ich mnohí ľudia obľúbili a s chuťou sa púšťali do ich riešenia. Niekedy človeku stačí veľmi málo, aby sa cítil šťastný a tak trochu aj potrebný. V roku 2004 ma prijali do redakčnej rady a ja som začala písať aj články na rôzne témy nášho života. Kolektív v RR bol veľmi dobrý a ja som bola pyšná, že ma prijali

medzi seba. V tom čase som pomaly rozbiehala aj novozałożenú ZO ÚNSS. A tak moje prijatie do RR mi otvorilo širší priestor na uverejňovanie článkov na túto tému.

V roku 2008 som odišla z RR. Dôvodom môjho odchodu bola rozšírená členská základňa ZO ÚNSS ktorá si vyžadovala viac času na prípravu rôznych akcií a aj zdravotný stav mojich očí. Touto cestou by som chcela popriať Štiavnickým novinám a ich tvorcom ešte veľa úspešných rokov a stovky verných čitateľov.

Alica Gajanová

Venoval som sa športu a publicistike

Ako mnoho iných Štiavničianov, i ja som s nadšením privítal v r.1990 zrodenie Štiavnických novín ako zdroja informácií o dianí a živote v mojom rodnom meste. Postupom času som začal sporadicky prispievať do mestského týždenníka športovými materiálmi, využívajúc skúsenosti z môjho bývalého zamestnania a publikovania v denníkoch a týždenníkoch s celoslovenskou pôsobnosťou (Pravda, Smena, Žiara).

Keď v r. 1999 ukončil spoluprácu so ŠN vtedajší člen Redakčnej rady Mgr. Ján Javorský (ktorého som si mimochodom veľmi vážil pre jeho odvahu pomenovávať veci pravými menami), dohodol som sa s vtedaj-

ším šéfredaktorom Mgr. P. Danášom o širokej spolupráci so ŠN. Rozhodnutím Mestského zastupiteľstva č.65/1999 v zmysle Štatútu týždenníka ŠN som bol vymenovaný za člena redakčnej rady ŠN. Venoval som sa športovému spravodajstvu z účinkovania všetkých futbalových mužstiev a kategórií v okrese B. Štiavnica, ale i iným športom, napr. volejbal, stolný tenis, atletika, nohejbal, atď. Taktiež som sa venoval publicistike, reportážam, ale i tzv. odľahčeným témam, napr. Tipovacia súťaž, Spektrum informácií, Aforizmy, atď. Za tých 11 rokov som zažil množstvo rozličných situácií i reakcií čitateľov. Tie kladné potešili, no nezabudol som ani na tie negatívne. Napríklad, keď som bol fyzicky napadnutý za príspevok, postavený na faktoch, ktoré jednoducho „nepustia“, alebo spomeniem ostrý

verbálny útok poslancu MsZ, či útoky a vyhrážky štatutárnych zástupcov nemenovaných firiem, či inštitúcií, na nedostatky, či chyby ich pracovníkov som si dovoľil poukázať len preto, lebo sa udieli a mali by sa odstrániť, či napraviť. Naopak rád spomínam na počiatočnú spoluprácu s vtedajším šéfredaktorom Mgr. P. Danášom, ktorý si našiel čas i mimo pracovných hodín na debaty a rozhovory o príprave článkov a materiálov do ŠN. Zaujímavá bola i spolupráca so zastupujúcimi šéfredaktormi PhDr. RNDr. J. Novákom, či Mgr. J. Foltánom. Ale najviac vyzdvihujem prácu Mgr. Beaty Danásovej. Nielen za to, že bola v r.2006 – 07 zastupujúcou šéfredaktorkou, keď ŠN (podľa mňa) dosiahli vrchol svojej kvality, ale i za predchádzajúce roky, keď technicky spracovávala všetky príspevky do

ŠN (často dodané i po uzávierke) a vždy ich dokázala načas a dôsledne spracovať a dodať do tlačiarne, aby vo štvrtok popoludní boli na pultoch predajní. Skutočne perfektne odvedená práca, ktorá však, bohužiaľ nikdy, nebola patrične finančne ani morálne ohodnotená.

Do ďalších rokov by som rád zaželel ŠN vyšší náklad, viac spokojných čitateľov, ale i viac prispievateľov, aby sa neustále zvyšovala ich kvalita a zostali príjemnými spoločníkom obyvateľov i návštevníkov Banskej Štiavnice.

Záverom ďakujem čitateľom ŠN za ich pozitívne ohlasy na moje príspevky, ale zároveň som vďačný i za kritické pripomienky, ktoré som sa vo svojej práci snažil zúžitkovať.

Roman Kuruc

Písanie je pre mňa vnútorným obohatením

Do ŠN prispievam od r.2003. Zo začiatku to boli básne, neskôr krátke postrehy a zaujímavosti každodenného života. Inšpiruje ma umenie, príroda, príbehy a ľudia, žijúci v tomto meste. Prvé články som venovala sokoliarstvu a jeho histórii, keďže pracujem na internáte SOŠL a táto téma mi je blízka. Písanie je pre mňa vnútorným obohatením. Ak píšem o ľuďoch, túžim ich spoznať a hovoriť s nimi aj o veciach, ktoré možno vyčítá len vnímavý čitateľ. Vážim si ich dôveru, možnosť ich pozorovať pri práci, nahliadnuť do pocitov, plánov,

či spomienok. Takto napríklad vznikali články o výstave Arpáda Pála v Paríži, o dare pre kráľovnú Alžbetu, o herečke a pedagogičke Ľudmile Klimkovej, o výtvarníčke Eve Valachyovej, o redaktoroch Vio magazínu, o našom Edkovi, ale aj o živote ľudí v starej sýpke pri Komoráku, o púťach na Kerlingu, či živote na Hadovej. Písala som o krásnych kultúrno-spoločenských podujatiach, ale aj o neporiadku pri jazerách, o brigádach gymnazistov na Židovskom cintoríne, o Zvonovom vršku, unikátnom štiavnickom betleheme,

o „inak obdarených“ deťoch z Margarétky, ktoré si ma svojou srdečnosťou úplne a navždy získali. Túžim čitateľom porozprávať o malej Elenôčke, ktorej príbeh sleduje takmer celé Slovensko. Tém je veľa. Štiavnica je mesto plné zázrakov. Budem rada, ak si ju ľudia, aj vďaka mojim článkom, zamilujú ešte viac.

Janka Bernáthová

